

Katedra sociální a kulturní antropologie

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TÉMA: DIAGNOSTIKOVÁNÍ A LÉČBA PSYCHICKÝCH NEMOCÍ: PERCEPCE NORMATIVITY

AUTOR: MATYÁŠOVÁ Anežka

VEDOUCÍ BP: PhDr. Hana Synková, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Přestože nápaditá, inovativní a částečně neprobádaná témata maximálně podporuji, téměř vždy se děsím, s jakým výsledkem student či studentka bakalářského stupně u těchto témat pochodí. Naštěstí mohu říci, že toto není ten případ. Práce se zabývá schizofrenií, resp. tím, jak jsou nemocní v západní medicíně definováni v dyádě k normativitě, normě, „normálnosti“ a jak tento fakt ovlivňuje samotnou schopnost lidí se s nemocemi vypořádat, jak je systém schopen takové nemoci léčit (a zda je třeba je léčit) a jaké jsou alternativy.

Autorka si dala za cíl vytvořit prostředí pro možné redefinování normálnosti v percepci odborníků a pacientů. Fakt, že předložená práce je, až na výjimky, velmi čtivá, tento cíl pomáhá dobře naplňovat. V práci je patrný kvalitativní pokles úrovně textu s rostoucími čísly stran, což je ale symptomatické pro většinu bakalářských prací. Je otázkou, zda autorka nechtěla tímto nastavit zrcadlo normativitě bakalářského textu (zřejmě nikoliv). Práce je rozdělena na tři kapitoly, přičemž první dvě se věnují teorii a metodologii (v opačném pořadí) a třetí se věnuje samotné analýze terénu, který, jak autorka přiznává, nebyl jednoduchý a získaný vzorek, byť malý, je proto nutno také ocenit! Oceňuji v práci poměrně čtivou, ale současně informačně a interpretačně na úrovni BP kvalitní zpracování teorie, která čerpá z chválihodného souboru literatury. Také oceňuji fakt, že samotné interpretaci terénních dat je věnována podstatná část práce, čímž si autorka vytvořila prostor pro relativně, byť ne zcela dokonale hlubokou interpretaci získaných informací. Chybí mi v textu více autorčiny sebereflexe z terénu či vlastního zhodnocení dat i teorie, ale to je marginální připomínka. Občas se domnívám, že se autorka pouští na tenký led používáním „laicizujících“ výrazů, ale na čtivosti to přidává. Rozhodně bych doporučil autorce v tématu pokračovat i v navazujícím studiu.

Po formální stránce je práce nadprůměrně kvalitní. I zde se však objevují místy překlepy a některé zbytečné formální chyby – např. číslování zdrojů v seznamu literatury a číslování závěru jako kapitoly. Nicméně žádné ze zjištěných formálních nedostatků nesnižuje samotnou kvalitu práce výrazně.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou A.

V Pardubicích dne 15. 8. 2019

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.